مردی نیست که گناهی کند، سپس برخیزد و وضو بگیرد، سپس نماز بخواند، سپس از الله آمرزش بخواهد، مگر آنکه الله او را می‌بخشد

از علی روایت است که فرمود: هرگاه از رسول الله صلی الله علیه وسلم حدیثی می‌شنیدم، الله من را از آن چنانکه خواسته بود سودمند می‌کرد، و اگر مردی از اصحاب ایشان به من حدیثی [به نقل از ایشان] می‌گفت، او را قسم می‌دادم، پس اگر قسم می‌خورد او را راستگو می‌شمردم، و همانا ابوبکر به من حدیث گفت و ابوبکر راست گفت که: شنیدم که رسول الله صلی الله علیه وسلم می‌فرمودند: «مردی نیست که گناهی کند، سپس برخیزد و وضو بگیرد، سپس نماز بخواند، سپس از الله آمرزش بخواهد، مگر آنکه الله او را می‌بخشد». سپس این آیه را تلاوت کرد: {وَالَّذينَ إِذا فَعَلوا فاحِشَةً أَو ظَلَموا أَنفُسَهُم ذَكَرُوا اللَّهَ فَاستَغفَروا لِذُنوبِهِم} [آل عمران: ۱۳۵] (و [همان] کسانی که چون مرتکب کار زشتی شدند یا بر خود ستم کردند، الله را یاد می‌کنند و برای گناهانشان آمرزش می‌خواهند).

[صحیح] [ابو داود و ترمذی ونسایی در الکبری و ابن ماجه و احمد روایت کرده]

پیامبر صلی الله علیه وسلم خبر داده که بنده‌ای دچار گناهی نمی‌شود که پس از آن وضو سازد، و سپس برخیزد و دو رکعت به نیت توبه از آن گناه بخواند، و سپس از الله آمرزش بخواهد، مگر آنکه الله او را مورد بخشش قرار می‌دهد. سپس پیامبر صلی الله علیه وسلم این سخن حق تعالی را تلاوت کردند: {وَالَّذينَ إِذا فَعَلوا فاحِشَةً أَو ظَلَموا أَنفُسَهُم ذَكَرُوا اللَّهَ فَاستَغفَروا لِذُنوبِهِم وَمَن يَغفِرُ الذُّنوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَم يُصِرّوا عَلى ما فَعَلوا وَهُم يَعلَمونَ} (و [همان] کسانی که چون مرتکب کار زشتی شدند یا بر خود ستم کردند، الله را یاد می‌کنند و برای گناهانشان آمرزش می‌خواهند ـ و جز الله چه کسی گناهان را می‌آمرزد؟ـ و بر آنچه کرده‌اند پافشاری نمی‌کنند در حالی که می‌دانند [گناهکارند و الله بخشاینده و توبه‌پذیر است]) [آل عمران: ۱۳۵].

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/65063